

Spm. nr. S 2093

7) Til integrationsministeren af:

Søren Krarup (DF):

»Er ministeren ikke enig i, at afghanske flygtninge, der har opholdt sig her i landet i 3 år eller mere, ikke nødvendigvis skal have permanent opholdstilladelse, blot fordi der p.t. kan være uklarhed om deres muligheder for at vende tilbage til Afghanistan?«

Søren Krarup (DF):

Det er selvfølgelig en opfølgning af det forrige spørgsmål, og det tager udgangspunkt i den omstændighed, at Flygtningenævnet i et par tilfælde har undladt at konfirmere hjemsendelse af nogle afghanske og irakiske afviste asylansøgere, og så har Udlændingestyrelsen draget den efter min mening fuldstændig meningsløse konklusion, at så vil den give permanent opholdstilladelse til 9.000 afviste asylansøgere fra Irak og Afghanistan.

Det forekommer mig helt utroligt, at et par afgørelser i Flygtningenævnet skal føre til, at man vil give permanent opholdstilladelse til 9.000, som skulle hjem, og jeg vil spørge integrationsministeren, og han ikke er enig med mig i, at det i denne situation i hvert tilfælde må være et indlysende krav, at permanent opholdstilladelse kan vi under disse omstændigheder ikke give til de 9.000. Vi kan forlænge deres midlertidige opholdstilladelse, men permanent opholdstilladelse på så spinkle vilkår kan vi under ingen omstændigheder give dem.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Lov er jo lov, og lov skal holdes, og love kan ikke få tilbagevirkende kraft. Derfor blev strammingerne gennemført på den måde, at reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse blev ændret, således at der først kan gives opholdstilladelse til udlændinge, når de har haft lovligt ophold her i landet i 7 år.

Kl. 14.55

Denne ændring måtte nødvendigvis gennemføres på den måde, at afghanere, som har søgt om asyl før den 28. februar 2002, hvor lovforslaget blev fremsat, kører efter de gamle regler, mens afghanere, der har søgt om asyl efter den 22. februar som følge af lovændringen, først kan meddeles tidsubegrænset ophold efter mindst 7 års opholdstilladelse i Danmark.

Flygtninge, som har en tidsbegrænset opholdstilladelse, vil efter udlændingeloven få for-

længet deres opholdstilladelse, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen, f.eks. fordi grundlaget ikke længere er til stede.

For at asylmyndighederne kan inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse til en flygtning, kræves det efter Flygtningenævnets praksis, at situationen i hjemlandet afgørende er ændret, og at ændringen er varig, stabil og effektiv. Nu er der altså 7 år, hvor denne forbedring kan indtræde, men det gælder altså kun for dem, der søgte asyl efter 28. februar 2002.

Flygtningenævnet har i nogle prøvesager i november 2002 omgjort Udlændingestyrelsens afgørelser, som jeg nævnte under det tidligere spørgsmål. Flygtningenævnet fandt i de konkrete sager ikke, at situationen kunne betegnes som stabil eller varig i Afghanistan. Derfor sker der i øjeblikket ikke inddragelse af opholdstilladelse til afghanske flygtninge, altså dem, der har fået asyl.

Afghanere, der har søgt om asyl før den 28. februar 2002, meddeles som udgangspunkt tidsbegrænset opholdstilladelse, når de med henblik på varigt ophold har boet lovligt i landet i mere end de sidste 3 år. Sådan var det efter de gældende regler, og vi kan ikke give de nye regler tilbagevirkende kraft.

Det betyder, at afghanske flygtninge, som efter de gældende regler har haft opholdstilladelse i 3 år, vil blive meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne for det.

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at lov er lov. Jeg må tilstå, at den sætning har jeg altid haft en vis reservation over for, for den blev udtalt af den daværende radikale finansminister, Edvard Brandes, i 1914, og det gør, at jeg betragter den med en vis skepsis i hans mund.

Lov er lov, vist så, men når der her er tale om afghanske asylansøgere, der får lov til at blive i landet, fordi de har været her nogle år, mens der kommer nye til, som bliver hjemsendt til det samme land, så er det altså, at man kommer til at tvivle lidt på lovens relevans.

Jeg vil sige, når jeg i Politiken den 15. februar ser sekretariatschef i Flygtningenævnet Inge Bruhn Thomsen udtale, at de, der er begyndt at etablere sig her eller har indstillet sig på en tilværelse i Danmark, dermed har fået en ret til at blive i Danmark, som de nyankomne ikke har, selv om det er det samme Afghanistan, de skal tilbage til, så synes jeg faktisk, at der er tale om,